

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годинъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе; въ кайме и въ пощенскы Турскы тѣмбры (пулове) 50 гроша за годинъ. Спомоществованія-та трѣба всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ грунъ, въ кайме или въ пощенскы тѣмбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редактора-тъ у Американъ Халъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ смѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 21 АПРИЛІЙ 1877.

Брой 16.

ИЗВѢСТІЕ.

Попеже само нѣколко броеве отъ Сед. Зорницѣ отъ 1 Януар. 1877 ни останѣхъ, нѣй извѣстѣвали на всички че новы спомоществованія ще сѣ пріематъ отъ идущий 1-й Май до 31-й Декемвр. за 1 б. меджидіе, а въ кайме и въ пощенскы тѣмбры за 40 гроша.

Нѣкои отъ наши-тъ спомоществователи сѣ оплакватъ че не пріематъ вѣстници-тъ си на вѣрме. Намъ ни е жално че това сѣ случавѣ. Наший-тъ вѣстникъ выжгы сѣ печати и сѣ дава на пощѣ-тъ на вѣрме, така щото ако той не сѣ пріема на всякъдѣ отъ спомоществователи-тъ ни на вѣрме, грѣшка-та не е наша. Нѣй сѣ оплаквали на директоръ-тъ на пощѣ-тъ въ Цариградъ че вѣстникъ-тъ ни отива твърдѣ кѣсно въ нѣкои мѣста, и той ни увѣри че ще сѣ праща незабавно. Прѣзъ вѣрме-то на войнѣ-тъ, вѣстници-тъ може по-често да сѣ забавятъ, но наши-тъ спомоществователи трѣба да знайтъ че нѣй ще сѣ трудимъ до колкото можемъ да имъ ги пращамъ редовно и на вѣрме.

Въ случай че пощенскы-тъ съобщенія сѣ прѣкъснѣтъ въ нѣкои мѣста, нѣй ще задържимъ тѣхны-тъ вѣстници до когато съобщенія-та сѣ отворятъ.

ДОКАЗАТЕЛЬСТВА ОТЪ ПРОРОЧЕСТВА.

(Продълженіе).

4) Пророчества за послѣдующе-то състояніе на Іудей-тъ.

Моисей е прѣдсказалъ на тѣхъ за бѣдѣще-то имъ състояніе:

«Ще бѣдете искоренени отъ земѣ-тъ, който отхождате да наслѣдите. И ще тя разсѣе Господъ по всички-тъ народы, отъ край земѣ-тъ доръ до край земѣ-тъ,» и пр. Втор. 28; 63, 64. Това пророчество точно сѣ е изпълнило. Десетъ-тъ племена Израилевы първо сѣ зели плѣнници отъ Асирійскый-тъ царь, и послѣ другы-тъ двѣ племена сѣ сѣ отвели въ Вавилонъ. Множество Іудейскы плѣнници, роби и бѣжанци сѣ сѣ распрѣснѣли по най-отдалеченны-тъ области на Мидо-Персійскѣ-тъ държавѣ, по Малѣ Азіи, Армѣи, Арабіи, Египетѣ, Грѣции и Итали. Киръ повърнулъ мнозина отъ Іудей-тъ въ отечественнѣ-тъ имъ земѣ, но наконецъ Римляни-тъ ихъ прѣвзѣли, а Іудей-тъ сѣ сѣ распрѣснѣли по цѣлый-тъ свѣтъ, дѣто сѣ намиратъ и до днесъ, тѣй както Моисей е прѣдсказалъ, отъ единый-тъ край на земѣ-тъ до другий-тъ.

Прѣдсказало сѣ е, обаче, че тѣ ще

сѣ останѣтъ единъ отдѣленъ народъ: «Но и така като сѣ въ земѣ-тъ на непріатели-тъ си, не щѣ да ги отхвърлѣхъ, нито ще сѣ погнусѣхъ отъ тѣхъ щото да ги истрѣбѣхъ и да нарушѣхъ за вѣтъ-тъ си съ тѣхъ: защото азъ съмъ Господъ Богъ тѣхенъ,» Лев. 26; 44. Не е ли чудно че ако Іудей-тъ и да сѣ были распрѣснѣти отъ толкова вѣкове насамъ по всички-тъ части на свѣтъ-тъ, тѣ и до днесъ сѣ оставатъ единъ отдѣленъ народъ? Тѣ не сѣ были съвършенно истрѣбени като народъ.

За този народъ още сѣ прѣдсказало: «Но и въ срѣдѣ тѣхъ народы не ще да найдешъ покой, нито ще има мѣсто дѣто да стапи нога-та ти; но ще ти даде Господъ тамъ трепераніе на сърдце-то и помраченіе на очи-тъ, и таяніе на душѣ-тъ. И живогъ-тъ ти ще виси прѣдъ тебѣ; и ще сѣ боишь деня и ноця и не ще да сѣ увѣренъ за живота си. Заранъ ще думашъ: О, да мръкнѣше! и вечеръ ще думашъ: О, да сѣ сѣмнѣше! поради страхъ-тъ на сърдце-то ти, отъ който ще сѣ страхувашъ, и поради глѣданія-та на очи-тъ ти, който ще глѣдашь,» Втор. 28; 65-67. Страданія-та на Еврейскый-тъ народъ прѣзъ минѣлы-тъ 18 вѣка точно сѣ изпълнили това прѣдреченіе. Колко плачевно е было състояніе-то имъ въ всички-тъ Европейскы земѣ! Какъ тѣ сѣ прѣзирали и злоупотрѣбѣвали! Колко крѣвавы гоненія тѣ сѣ прѣтърпѣли! Никой народъ не е страдалъ толкова колкото Еврейскый-тъ народъ. Въ Англіи тѣ прѣтърпѣли крѣвавы гоненія въ 1189, и сѣ были изгонени отъ тѣзи странѣ въ 1290. Тѣ сѣ были изгонени изъ Франціи въ 1395. Тѣ сѣ прѣтърпѣли ужасны гоненія въ Германіи отъ 1348 до 1350. Много души отъ тѣхъ сѣ были погубены въ Испаніи въ 1392; а 70,000 челяди сѣ были изгонены въ 1492 изъ онова царство; и 20,000 челяди сѣ были изгонены въ 1493 изъ Сициліи. Въ послѣдующий-тъ вѣкъ тѣ сѣ прѣтърпѣли много гоненія въ Германіи и Итали. Явно е отъ исторіи-тъ на Еврей-тъ че това пророчество навѣрно сѣ е изпълнило.

Моисей е прѣдсказалъ че тѣ ще бѣдѣтъ «за учудваніе, за притѣ и за поруганіе», на всички-тъ народы, дѣто Господъ ще ги отведе, Втор. 28; 37. Никой не може да отрече че всички-тъ тѣзи многочисленны пророчества за Еврей-тъ сѣ сѣ исполнили по единъ чуденъ начинъ.

III. Пророчества за распространіе-то и за славѣ-тъ на Христово-то царство.

«Всички-тъ краища на земѣ-тъ ще сѣ напоминятъ и ще сѣ обрънатъ къмъ Господа,» Пс. 22; 27. Никой не може да отрече че народы-тъ по свѣтъ-тъ постепенно сѣ обръщатъ къмъ Господа.

«Евѣію скоро ще простре рѣцѣ-тъ

сѣ къмъ Бога,» Пс. 68; 31. Африка вече е начинѣла да пріема Евангеліе-то Христово.

«Много племена ще отидѣтъ и ще рекѣтъ: дойдѣте, да възлѣземъ на горѣ-тъ Господни, въ домъ-тъ на Бога Іакова: и ще ны научи пѣтища-та си, и ще ходимъ въ стезы-тъ му,» Иса. 2; 3. Единъ по единъ народы-тъ въ Европѣ и въ Америкѣ сѣ казали това въ минѣлы-тъ вѣкове; и единъ по единъ народы-тъ въ Азиѣ и въ Африкѣ казватъ сѣщо-то прѣзъ настоящий-тъ вѣкъ.

«Земя-та ще е пълна съ познаваніе-то на славѣ-тъ Господни, както воды-тъ покрыватъ море-то,» Аввак. 2; 14. Слово-то Господне сега сѣ прѣвежда почти на всички-тъ языцы по земѣ-тъ; Евангеліе-то Христово сѣ проповѣдва сега на повече-то отъ народы-тъ, и земя-та постепенно сѣ изпълня съ познаніе-то Божіе.

«Острови-тъ ще очакуватъ неговъ-тъ законъ,» Исаи 42; 4. Това пророчество сѣ е исполнило прѣзъ настоящий-тъ вѣкъ когато толкова много острови сѣ отказали отъ идолопоклонство-то и сѣ пріели Христіанство-то.

«Врата-та адовы не ще ѣ одолѣитъ,» Мат. 16; 18. Врата-та адовы дѣйстви-телно сѣ сѣ мѣчили прѣзъ 18 вѣкове да одолѣитъ надъ Церквѣ-тъ Христовѣ, но не сѣ могли; никоя сила не е могла да ѣхъ събори.

«И видѣхъ другъ ангелъ че легѣше посрѣдѣ небе-то, който имаше вѣчно-то благовѣстіе, да проповѣда на живущы-тъ по земѣ-тъ и на всяко колѣно и плѣме и языкъ и народъ,» Отк. 14; 6. Вѣчно-то Евангеліе сега сѣ проповѣдва на стотины хыляды души на всякой языкъ и на всякой народъ.

Нѣй можемъ да дадемъ още много подобны прѣдсказанія за распространіе-то на Христово-то царство и да изложимъ подобны доказательства че дѣйстви-телно сѣ изпълняватъ, но не го считамъ за нужно. (Слѣдва).

БАСНОСЛОВІЯ ВЪРХУ СЪЗДАНИЕ-ТО НА СВѢТЪ-ТЪ.

Почти всички-тъ древни религіи, като Етрурскѣ-тъ, Египетскѣ-тъ, Финикійскѣ-тъ, Вавилонскѣ-тъ и Скандинавскѣ-тъ, тѣй както и главны-тъ религіи, който сѣществуватъ днесъ, като Будизмъ-тъ, Брахманство-то и Парсеизмъ-тъ (Огнепоклонство-то), описватъ какъ сѣ е сѣздалъ свѣтъ-тъ. Тѣхны-тъ священны книги съдържатъ много астрономическы, географическы и геологическы ученія като единъ важнѣ часть на тѣхнѣ-тъ системѣ. По тѣзи ученія сѣ толкова пълны сѣ заблужденія, щото никой образованъ че-

ловѣкъ не бы ги пріелъ за истинны.

Брахманство-то учи че діаметръ-тъ на земѣ-тъ е отъ нѣколко стотинѣ хыляды миліоны мили, и че има много океани, отъ които само единъ състои отъ солѣнѣ воды, другъ отъ сокъ на захарнѣ трѣсть, другъ — отъ употѣлно питіе, другъ — отъ растопено масло, а другъ — отъ кисло млѣко. Споредъ ученіе-то на Брахманство-то, отъ всички-тъ небесны тѣла слѣнце-то е най-близко-то до земѣ-тъ, мѣсецъ-тъ е дваждѣ по-далечъ отъ неѣ, а планеты-тъ сѣ най-далечъ отъ всички-тъ.

Будизмъ-тъ учи че слѣнце-то има единъ діаметръ отъ 400 мили, и че има рыбы хыляды мили дългы, дървета 400 мили высокы, и левове да прѣйтъ и да прѣскачатъ по двѣ мили на единъ подскокъ.

Споредъ старѣ-тъ Тевтонскѣ религіи, богъ Одинъ и братія-та му сѣ убили Имира, единъ великъ исполинъ, и отъ неговѣ-тъ крѣвь тѣ направили океанъ-тъ, рѣкы-тъ и езера-та, отъ кости-тъ му — планины-тъ, отъ жѣбы-тъ му и отъ челюсти-тъ му — камыни-тъ, и отъ подхвърляніе-то на мозѣка му въ въздухъ-тъ, произлѣзли облаци-тъ.

Такыва заблужденія намиратъ ли сѣ въ описаніе-то за сѣздание-то на свѣтъ-тъ въ Бытіе-то?

ОПАСНО Е ДА СѢ ОТЛАГА.

Единъ проповѣдникъ казва слѣдующе-то: «Знаяхъ единъ шестнадесетогодишнѣ младежъ, сынъ на благочестивы родители и почтенъ членъ на общество-то. Той ми бѣ пріятель; нѣй ходяхмы заедно на училище-то, заедно играехмы и заедно спѣхмы. Азъ често чувяхъ родители-тъ му да го увѣщаватъ да сѣ покае отъ грѣхове-тъ си и да сѣ прѣдаде не Христа, като му показвахъ чрѣзъ примѣръ-тъ на умрѣлый-тъ му братъ, колко опасно е да сѣ отлага поканіе-то. Той слушаше думы-тъ имъ съ вниманіе и почеть, но прѣлести-тъ на младость-тъ го заплитахъ, и той сѣ рѣши да не мысли вече за душѣ-тъ си додѣ е младъ.

Единъ вечеръ той сѣ събра съ нѣкои дружина който не бѣхъ толкозъ добры. Тѣ отидохъ да сѣ веселитъ, но този младежъ сѣ повреди нѣкакъ. Той сѣ върнѣ у дома боленъ и отчаянъ за живогъ-тъ си. Подиръ малко той сѣ обрънѣ къмъ любезный-тъ си бащѣ и извика: «Азъ съмъ изгубенъ! Азъ съмъ изгубенъ! Не съмъ ли изгубенъ, тате?» Послѣ това не сѣ минѣ много вѣрме и той сѣ поминѣ.

Петнадесетъ години сѣ сѣ изменили отъ когато азъ чухъ горни-тъ въздишанія на онзи младежъ, но тѣ гтр-

мятъ въ уши—тъ ми тъй като че сж произнесены прѣди единъ часть, и отчаяно—то му лице е още прѣдъ очн—тъ ми. И какъ мож да ги забравѣхъ като ся случихъ при смъртний—тъ часть на мой пріятель, и този пріятель мой същъ и любезенъ братъ?»

Читателю, помни добръ думы—тъ въ Слово—то Божіе: «Ето сега врѣме благопріятно, ето сега день на спасеніе.» 2 Кор. 6, 2.

ВЪСПЫТАНИЕ—ТО НА МАЙКЫ—ТЪ.

Майка—та трѣбва не само да любичадо—то си, но да го любича разумно. Тя трѣбва да ся грижи не само какъ да прѣхрани и облѣче тѣло—то му до като е още малко, но трѣбва и да го въспытава, т. е. да храни душѣ—тъ му, да развива умъ—тъ му, даже слѣдъ като е станъло на възраст. Както малко—то дѣте ся храни отъ майкѣ си, тъй и възрастно—то момче или момиче трѣбва да прибѣгва до неѣхъ за свѣдѣніѣ, за поученіѣ и за свѣтъ. Ето защо трѣбва и самы—тъ майкы да бждѣтъ въспытаны и образованы. Има много майкы, които мыслятъ че като хранятъ и облѣчатъ добръ рожбы—тъ си, тѣ изпълняватъ длѣжности—тъ си къмъ тѣхъ; но такыва забравятъ най—главнѣ—тъ и най—благороднѣ—тъ майчинѣ длѣжности—да бждѣтъ разумны поучителкы и другаркы на сынове—тъ и дѣщери—тъ си, да ги управляватъ въ умственн—то, нравственн—то и религіозн—то имъ развитіе и съ това да ги приготвятъ за единъ честитъ животъ на този свѣтъ и за славѣ—тъ на бждѣщій—тъ.

Чрѣзъ страданія—та Богъ отдѣля грѣхъ—тъ, който той мрази, отъ душѣ—тъ, който той любича.

Тмны и скръбны врѣмена никогане ни сж пріятны, но тѣ почти всѣкогани сж полезны. Все ясно небо никогане дава изобилнѣ жетвѣ.

Както буренакъ най—изобилно расте на богатѣ почвѣ, тъй и лшмы—тъ ни страсти най—добръ ся развиватъ когато ный смы въ благоденственн—то свѣтско състояніе. По тѣзи причинѣ, Богъ, принуденъ отъ любовь—тъ си, понѣкогата отнима отъ насъ нѣкои спокойствія и наслажденія.

Прѣдразсѣдѣкъ—тъ понѣкогавърши най—голѣмы злны между чловѣцы—тъ.

Оизи, който е прѣдразсѣдѣченъ е обладаенъ отъ единъ много лонъ духъ.

Прѣдразсѣдѣкъ—тъ е една тмна мгла, който, въ пѣтешествіе—то ни въ този свѣтъ, помрачава и загрозява даже и най—добры—тъ и най—славны—тъ прѣдмѣты щото сръщамы.

Не бывай прѣдразсѣдѣченъ противъ никого, защото каквото и да направи той, ты не ще го аресашъ, понеже ще го мѣришь съ кривѣ мѣркѣ.

Единъ Индіянецъ, който станалъ христіанинъ, пріелъ отъ нѣкѣхъ единъ Библиѣ и по—послѣ единъ часовникъ. Този старецъ казалъ веднѣжъ: «Часовникъ—тъ ми показва какъ върви врѣме—то, а Библия—та мя учи какъ да го прѣкарвамъ.»

ЧЛОВѢЧЕСКЫ—ТЪ КОСТИ.

Кости—тъ съставляватъ единъ отъ най—любопытны—тъ части на чловѣческо—то тѣло. Тѣ сж повече отъ 200 на брой, отъ всякакъв формѣ и изврѣшватъ различни службы; но всяка отъ тѣхъ е направена съ механическо искусство, и е съвършенно сгодна за особеннѣ—тъ службѣ, който има да изврѣшва. Всичкы—тъ кости сж така остроумно наредены и свързаны една съ другѣ, щото тѣ образуватъ единъ направѣ, който чловѣческо—то искусство не може да надмине. Кости—тъ сж стѣлпове—тъ които подпиратъ направѣ—тъ на тѣло—то, въ който живѣе чловѣческа—та душа, и пазятъ да не ся повредятъ орѣдіѣ—та (органы—тъ) чрѣзъ дѣйствиѣ—то на които животъ—тъ ся подкрѣпя. Нѣкои отъ тѣзи орѣдіѣ сж твърдѣ деликатны и лесно ся повреждатъ, и за това тѣ сж заобыколены отъ дебелы кости. Кости—тъ на черепъ—тъ, въ който ся намира мозѣкъ—тъ, сж твърдѣ якы. Сърдце—то и дробове—тъ сж тѣй заобыколены отъ всякъ странѣ съ кости, щото тѣ не можѣтъ лесно да ся повредятъ. Да ся построи една твърда направа, който да остане за выжгы на сжщо—то мѣсто, не е трудно нѣщо, но чловѣческа—та душа има нуждѣ отъ единъ твърдѣ направѣ, и въ сжщо—то врѣме много отъ части—тъ ѣ да можѣтъ да ся движѣтъ свободно, както тя иска. Това е было твърдѣ трудно дѣло, но съ чудесно искусство то ся е изврѣшило. Чловѣческо—то тѣло е толкова твърдо, щото вѣтрѣшны—тъ му деликатны орѣдіѣ нарѣдко ся повреждатъ, и въ сжщо—то врѣме движенія—та на разны—тъ му части сж съвършенно свободны.

Нека да разгледамы вкратцѣ единъ отъ най—любопытны—тъ отъ тѣзи кости.

Гръбнакъ—тъ е една твърдѣ искушена направа. Той има да изврѣшва много—численны и трудны службы, които сж почти противоположны една на другѣ. Той трѣбва да бжде твърдѣ и гибѣкъ. Чловѣческо—то искусство може ли да направи единъ синджиръ, който да бжде твърдѣ и гибѣкъ? Гръбнакъ—тъ трѣбва да бжде твърдѣ за да подпирѣ добръ тѣло—то, но той трѣбва да бжде и гибѣкъ, така щото тѣло—то да може да ся прѣгъва много или малко, до колкото чловѣкъ има нуждѣ. Гръбнакъ—тъ трѣбва да доставѣ и единъ проходъ за най—важнѣ—тъ жидкостъ на тѣло—то, и върху който завѣсятъ всичкы—тъ самовольны движенія на мускулы—тъ. Тѣзи жидкостъ е толкова деликатна, щото ако тя пострада отъ нѣкой необыкновенъ натискъ, нѣкои отъ тѣлесны—тъ орѣдіѣ изгубватъ силѣ—тъ си или пакъ смъртъ ся случѣва. Гръбнакъ—тъ трѣбва да служи не само за главенъ проходъ на тѣзи деликатнѣ жидкостъ, но отъ него трѣбва да произлѣзѣтъ, покрай длѣжниѣ—тъ му, малкы цѣвничкы, прѣзъ които тѣзи жидкостъ да може да ся распрѣсва по всичкы—тъ части на тѣло—то. Той трѣбва да служи и за основѣ, на който може да ся привѣржатъ мускулы—тъ, които ся простиратъ по горнѣ—тъ часть на тѣло—то, защото въ неѣхъ нѣма както въ рѣцѣ—тъ и въ крака—та крѣгообразны кости на които мускулы—тъ да можѣтъ да ся привѣржатъ. Той трѣбва още да служи за основѣ върху който кранца—та на ребра—та да можѣтъ да ся опиратъ.

Нека нѣкой да ся потруди да изна—мѣри единъ машинѣ, който да има вси—

чкы—тъ тѣзи качества и да изврѣшва всичкы—тъ тѣзи службы, и той ще ся убѣди че грѣбнакъ—тъ е построенъ съ безкрайно искусство.

Гръбнакъ—тъ, за да може да ся прѣгъва, не състои отъ единъ или отъ 3—4 кости, но, въ чловѣкъ—тъ, той състои отъ 24 отдѣлы кости. Той прилича на единъ синджиръ въ това отношеніе. Гибѣкостъ—та е споредъ число—то на кости—тъ, и дѣто има най—малка нужда отъ гибѣкостъ по грѣбъ—тъ, тамъ сж най—малко—то кости; дѣто има повече нужда отъ гибѣкостъ, както въ крѣсть—тъ, тамъ има повече кости; и дѣто е най—голѣма—та пужда, както въ вратѣ—тъ, тамъ ся намиратъ най—много—то кости. Но какъ може грѣбнакъ—тъ, който е съставенъ отъ много отдѣлы кости, и е толкова гибѣкъ, да бжде и твърдѣ? Това става по разны начины: долнѣ—та часть или основа—та на тѣзи кости е широка, и тѣ сж тѣсно съединены: отъ всякъ единъ отъ тѣзи кости ся издаватъ кокалчета, които сж тѣй свързаны едно съ друго, щото самы—тъ кости на грѣбнакъ—тъ ся задържатъ твърдо на мѣста—та си. Мускулы—тъ на горнѣ—тъ часть на тѣло—то, сж тоже свързаны съ тѣзи кокалчета, така щото послѣднѣ—тъ служатъ като единъ основѣ за мускулы—тъ, а пакъ мускулы—тъ ги задържатъ на мѣста—та имъ. Освѣнь това всяко ребро е тѣй раздѣлено на край—тъ си, щото то ся опира на двѣ отъ кости—тъ на грѣбнакъ—тъ, което помага да ги държи на мѣсто—то имъ. Колко твърдо тѣзи кости ся държатъ на мѣста—та си, ный знаемъ отъ нѣнѣ—тъ ежедневнѣ опытностъ.

Но какъ може мозѣкъ—тъ на грѣбнакъ—тъ да прѣминува прѣзъ тѣзи кости? Всяка отъ тѣзи кости има по единъ дупѣкъ, които тѣй точно сж наредены, щото дохождатъ една надъ другѣ, и образуватъ единъ добръ цѣвъ, прѣзъ който мозѣкъ—тъ на грѣбнакъ—тъ може да прѣминува. Понеже мозѣкъ—тъ на грѣбнакъ—тъ не може да прѣтърпи единъ необыкновенъ натискъ, тогава не ще ли ся повреди когато ся навождамы? Безъ съмнѣніе той бы ся повредилъ, ако грѣбнакъ—тъ да състоеше само отъ 3—4 кости, но понеже той състои отъ толкова много, то всяка една отъ тѣхъ ся пригъва по малко нѣщо; но даже въ този случай има една особна наредба, така щото мозѣкъ—тъ на грѣбнакъ—тъ да не може да прѣтегли нѣкакѣвъ натискъ отъ пригъване—то на грѣбнакъ—тъ; едно еластично вещество е вмѣстено между тѣзи кости, които ны правѣтъ възможны да навождамы грѣбъ—тъ си безъ да движимъ много самы—тъ му кости; и забѣлѣжително е че отъ това еластично вещество има повече отпрѣдъ отъ колкото отзадъ точно дѣто най—много нужда има отъ него. За да бы тѣзи первическа жидкостъ да минува отъ грѣбнакъ—тъ и да ся распрѣсва по тѣло—то, една рѣзка въ горнѣ—тъ и въ долнѣ—тъ край на всякъ кость и отъ двѣ—тъ страны, и тѣ сж направены тѣй точно дѣто трѣбва да сж, щото рѣзката на горнѣ—тъ край на единъ кость, съотвѣтствува точно съ рѣзкъ—тъ на долнѣ—тъ край на другѣ—тъ кость, така щото тѣ заедно образуватъ единъ дупѣкъ прѣзъ който нервы—тъ свободно можѣтъ да прѣминуватъ. Забѣлѣжително е още че вѣтрѣшна—та страна на грѣбнакъ—тъ, т. е. страна—та къмъ вѣтрѣшны—тъ орѣдіѣ, е гладка така щото тѣ не ся повреждатъ отъ неѣхъ,

а пакъ друга—та страна има издадены части така щото мускулы—тъ и ребра—та може да ся привѣрзватъ на тѣхъ.

Отъ онова, което казахмы до тука за грѣбнакъ—тъ, мыслимъ че е достаточно да убѣди всякого че само божественна—та мъдростъ е можѣла да построи единъ такавъ направѣ, който да може да изврѣшва толкова много службы, и да ги изврѣшва толкова добръ.

ИЗБИРАНИЕ—ТО НА ПАПѢ—ТѢ.

Отъ нѣкое врѣме насамъ вѣстниці—тъ споменуватъ за ближнѣ—тъ смъртъ на Папа Пій IX и за изборъ—тъ на новъ Папѣ. Мыслимъ че слѣдующы—тъ свѣдѣнія върху избираніе—то и правата на Папы—тъ ще бждѣтъ любопытны за читателы—тъ ни.

Когато камбана—та на Капитолія извѣсти смъртъ—та на Папѣ—тъ, Кардиналы—тъ Камерлинго отива да разгледа тѣло—то му, и да извади рыбарскы—тъ прѣстенъ отъ рѣжъ—тъ му, а Архіепископъ—тъ праща да ся свѣка Конклава (Кардиналскыя Съборъ) за избираніе—то на новъ Папѣ. Това избираніе почнува на единадесетый—тъ день слѣдъ смъртъ—тъ на прѣждебывшій—тъ. Въ този день всичкы—тъ Кардиналы присѣдствуватъ на службѣ въ Церквѣ—тъ Св. Петръ и тогава трѣгватъ тържественно къмъ мѣсто—то на Съборъ—тъ като пѣѣтъ «Veni Creator» (Принди Създателю). Въ първый—тъ день на събора, тѣ можѣтъ да ся завѣржатъ у дома си да ядѣтъ, но слѣдъ пладнѣ камбана—та удѣря и всичкы посѣтителы напускатъ зданіе—то. Подиръ единъ часть, камбана—та ся удѣря пакъ, и още слѣдъ единъ часть голѣмы—тъ врати ся затварѣтъ, и не ся отварѣтъ додѣто не ся избере новъ Папа.

Избираніе—то става по три начина. Когато Кардиналы—тъ неможѣтъ да ся тѣ съгласѣтъ, тѣ назначаватъ двама трима з отъ събратія—та си за да изберѣтъ новъ—тъ Папѣ.

Ако двѣ—тъ третини отъ Кардиналы—тъ велегласно поискатъ нѣкого за Папѣ, той бива избранъ безъ прѣдварително гласопосаваніе. Но най—обыкновенный—тъ начинъ на избираніе—то на Папѣ—тъ, който трѣба да има гласове отъ двѣ—тъ третини на Кардиналы—тъ, е чрѣзъ тайно гласоподаваніе, и правила—та по които това става, сж опрѣдѣлены отъ Григорій XV и Урбана VIII.

Всякой Кардиналъ написѣва на единъ нарочно приготвенъ хартіѣкъ име—то на лице—то, което той иска да ся избере за Папѣ. Тогава той ѣхъ сѣдѣва, запечатѣва ѣхъ и отива прѣдъ олѣтарѣ, дѣто той издига рѣжъ—тъ си съ хартіѣкъ—тъ. Послѣ той колѣнѣчи, помолѣва ся и слѣдъ като даде клѣтѣвъ, че той даѣ гласъ за оногова, който, той мысли по Бога, че трѣба да ся избере, спуска хартіѣкъ—тъ въ церковный—тъ потиръ, поклѣни ся прѣдъ олѣтарѣ и отива на мѣсто—то си.

Който отъ Кардиналы—тъ придобѣе гласове—тъ на двѣ—тъ трети отъ присѣдствующихы—тъ въ Съборъ—тъ, той бива Папа. Ако слѣдъ първо—то гласоподаваніе никой не придобѣе това число, пристѣпѣва ся на второ гласоподаваніе. Ако въ това гласоподаваніе нѣкой Кардиналъ добѣе такова число гласове, което, като ся прибѣви на нѣзи, които е добѣлъ въ първо—то, да допълни двѣ—тъ трети, той бива Папа;

и въобще Папы-тъ ся избирать въ второ гласоподаваніе. Слѣдъ всякой несполучливъ избортъ харти-тъ на гласоподаваніе-то ся изгарятъ.

Щомъ стане избортъ-тъ на Папж-тъ, вси-тъ Кардинали ся оттеглятъ на странж, дѣто слѣдъ като колѣнчатъ вси-тъ, ставатъ пакъ и окръжаватъ новы-тъ Папж. Епископъ-тъ и най-старі-тъ отъ Кардиналы-тъ, тогава ся приближаватъ и пытатъ избранный-тъ приема ли Папскый-тъ чинъ, и какво име иска да земе. Ново-избранный-тъ Папа като приеме чинъ-тъ си и като каже име-то си, завожда ся задъ олтаря, дѣго папскы-тъ бѣлы одежды сж приго-гвены, както и чехлы-тъ му украсены съ златенъ кръстъ. Тогава Папа-та сѣда на прѣстолъ-тъ на Св. Петра. Епископъ-тъ и Кардиналы-тъ колѣнчатъ и му цѣлуютъ ногъ-тъ и дѣснж-тъ и у ракъ; Папа-та ги издига и ги цѣлува по двѣ-тъ страны. Другы-тъ Кардинали ся изреждатъ пѣящъ едижъ церковнъ пѣснь.

Папа-та е върховный-тъ глава на Римско-Католическж-тъ Церквж. Той ся наслаждава съ права-та и съ почести-тъ на владѣтель, и избирание-то му е а животъ. Той ся избира изъ число-о на членове-тъ на тѣи нареченж-тъ Кардиналскж Колегіж. Подгласникъ-тъ а Папскый-тъ прѣстолъ трѣбва да бж-е старъ поне на 55 год. и не трѣбва а има нѣкой забѣлжителенъ тѣлесенъ недостатокъ. Избиратели-тъ сж задѣлени да направятъ избора съвѣстно и поредъ едио условіе да не избиратъ а Папж лице, което не ще бжде прие-о отъ три-тъ Католическы Силы, и-енно отъ Австріж, Франціж и Испаніж. Ново-избранный-тъ Папа получава свѣщеніе-то си, одежды-тъ и коронъ-тъ си отъ Епископъ-тъ на Кардиналскый-тъ чинъ, Остійскый-тъ Архіерей. Отношенія-та на Папж-тъ къмъ Италіанско-то Царство ся опрѣдѣлятъ въ законъ-тъ отъ 1-й Май 1871. Спо-редъ този законъ лице-то на Папж-тъ и счита за священно и ненарушимо. Италіанско-то Правительство му отдава арскы почести и му осигурява едижъ доходъ отъ 3,225,000 лиры. Ватиканъ-ъ, Латеранскы-тъ палати и село-то астель-Гондольо ся исключватъ отъ шокъ, и ся считаютъ за ненарушими, кто и опѣзи мѣста въ които Папа-та же да ся намира, или въ които Кон-авъ-тъ или другъ нѣкой съборъ може засѣдава. Папа-та е напълно свободенъ да упражнява церковны-тъ си тѣжности и да държи съобщенія съ мый-тъ Католическы свѣтъ. Посланци-тъ на Папж-тъ при другы-тъ ржавы, както и посланници-тъ на угы-тъ Државы при Папж-тъ иматъ шчы-тъ правдини както и посланни-тъ на другы-тъ Силы.

ЮТРБЛЕНИЕ НА КЮКЮРТЪ-ТЪ ЗА СКАРЛАТИНЖ.

Единъ отличенъ Лондонскы лѣкаръ ше въ едио медицинско періодическо исаніе слѣдующе-то :

Чудесна-та сполука, която съмъ илъ въ лѣкуваніе-то на скарлатинж-съ кюкюртъ, мя побуди да за-знаж опѣзи отъ мое-то съсловіе съ-тъ-тъ си. така щото и тѣ да можтъ го употребятъ безъ забавж. Вѣ-пина-та кожа на рѣцѣ-тъ на болны-които азъ съмъ излѣкувалъ отъ сил-скарлатинж, ся е обѣлила както

кожа-та на едижъ змійж. Лѣкъ-тъ е то-зи : намазвай добръ болный-тъ два пж-ти на день съ мехлемъ отъ кюкюртъ, и му давай отъ петь до десетъ жита кюкюртъ въ малко сладко три пжти на день. Въ стаж-тъ на болный-тъ турій два пжти на день достаточно количе-ство кюкюртъ на вжглища върху едижъ лопаткж, така щото стая-та да ся испълни съ димъ-тъ му, който болный-тъ трѣбва да диша. Съ този лѣкъ вси-тъ болни отъ тѣзи болѣсть, които азъ съмъ гледалъ, почнжжх веднага да оздравятъ и вжтрѣ въ 8 дни съвършен-но оздравяхж. Освѣнъ това азъ вѣрвамъ че чрѣзъ този лѣкъ скарлатина-та може да ся прѣдвари да не ся распро-страни.

ЕДНА СВОБОДНА ДРЖАВА ВЪ ЮЖНЖ АФРИКЖ.

Най-южна-та область въ Африкж ся нарича Капландія. На сѣверо-западъ отъ тѣзи область има другы двѣ наре-чены Кафрарія и Наталъ. Въ 1843 Англійско-то Правительство установи власть-тъ си въ Наталъ. Въ онова врѣме много прѣселенци отъ Холандіж сж живѣли въ Наталъ и въ другы-тъ части на Южнж Африкж. Тѣзи прѣсе-ленци не искажх да живѣтъ подъ власть-тъ на Англіж, и затова тѣ за-едио съ челяди-тъ си и съ стоки-тъ си ся оттеглихж въ вжтрѣшность-тъ на сѣверъ отъ Капландіж. Тука тѣ осно-вахж свое правителство, което тѣ нарекохж «Оранжева Република», въ честь на Вилхелма Оранжевый-тъ Князь. Тѣзи Република обема едио пространство отъ 70,000 четв. мили, и брой сега около 100,000 жители, отъ които три-тъ четвърти сж бѣли. Тя ся управлява отъ едижъ Прѣдсѣдатель и отъ Народно Сѣбраніе състояще отъ 52 члена. Прѣдсѣдатель-тъ и членове-тъ на това сѣ-браніе ся избиратъ за по 4 години. Този свободенъ народъ не иска дѣца-та му да останжтъ невѣжы, и затова той сѣбралъ едижъ училищенъ капиталъ отъ 56,000 т. лиры за построение-то и умножение-то на училища-та. Той си е основалъ вече и едио высше учебно заведение. Въ земж-тъ на тѣзи Републикж ся намиратъ левове, слоно-ве, рѣчни коніе и другы дивы животны. Въ неж ся намиратъ още мѣдъ, желѣ-зо, вжглища, діаманти и другы без-цѣнны каменіе. Надѣжда има че голѣ-мо добро ще произлѣзе за Африкж отъ прѣселение-то на Холандцы-тъ въ вж-трѣшность-тъ на тѣзи странж.

Хранение коніе. — Коніе-тъ трѣбва да ся хранятъ често и редовно. Тѣ не можтъ да стоятъ за дълго врѣме безъ хранж. Когато стоятъ дълго врѣме безъ хранж тѣ ставатъ много гладни, и по-слѣ като имъ ся даде храна, тѣ ж глѣ-татъ безъ да ж дѣвчатъ много, а то-ва доста ги поврежда.

Сажды. Нѣкои, когато чистятъ комп-ни-тъ си, хвърлятъ сажды-тъ на пѣтъ-тъ или въ рѣкж-тъ. Това е загуба. Сажды-тъ сж много добры за торъ (гюбре). Ако една крина сажды ся разбѣрка въ чети-ри-петъ ведра водж, смѣшеніе-то ста-ва изряденъ торъ, съ което да ся по-ливать кореніе-тъ на растенія.

Когато ся сѣбярятъ ветхы кжщы из-лиза много прѣстъ размѣсена съ варъ; този смѣсъ е много полезенъ да ся хвърля по нивы като торъ.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ПОЛОЖЕНИЕ-ТО НА ЕВРОПЖ.

Френскый-тъ вѣстникъ *Танъ*, въ едижъ уводенъ членъ върху войнж-тъ, утвърдява че Франціж ся е владѣла много добръ прѣзъ врѣме-то на прѣговоры-тъ, които влѣнува-хж Европейскы-тъ Кабинеты. Тя свободно е обекжала дѣйствие-то на Руссіж, на Турціж и на Англіж, безъ да ся показва пристрастна за или противъ нѣкой отъ тѣзи Силы, и сега даже тя е готова да слѣдва теченіе-то на работы-тъ като про-ста зрителька. Италия и Германия ше пазятъ неутралность тѣи както и Франціж, съ тѣзи разлиж, обаче, че Италия ще подчини, мо-же-бы повече отъ Франціж, свож-тъ не-устралность на обстоятелства-та, а пакъ Германия още отъ начало-то е одобрила цѣль-тъ, който Руссіж иска да постигне. Германска-та политика, до колкото е из-вѣстна до сега, ся съдържа въ двѣ-тъ об-явленія, отъ които едио-то на Князь Бис-марка прогласива че Германия нѣма такыя интересы въ Истокъ щото да туря въ о-пасность живота даже на едижъ войникъ, а друго-то на самый-тъ Германскый Импе-раторъ, който е исповѣдалъ на Лордъ Са-лизбері че той не бы осѣждалъ Руско-то вмѣшательство въ Турціж. Твърдъ е вѣзмож-но че Германия ше отиде до тамъ щото да направи на Руссіж сжжж-тъ услужъ, който тя и направи прѣзъ врѣме-то на войнж-тъ въ 1870, т. е. да и оздрави, а-ко стане нужда, неутралность-тъ на цѣлж Европж, по ний нѣмамы причины да вѣр-ваемъ или да ся боимъ че тя ше направи нѣщо повече отъ това.

Ако Германия, Италия и Франціж нѣматъ никакъвъ интересъ въ събитія-та които ся приготвятъ на Истокъ, не е сжщо-то съ Англіж и Австріж. Положеніе-то на Ав-стріж, особенно, е твърдъ трудно. Поддър-жаніе-то на застойчивость-тъ въ Истокъ е было за неж едио необходимостъ. Всяко промѣненіе въ състояніе-то на работы-тъ между Дунавъ-тъ и Балканъ-тъ заплашва да развали равновѣсіе-то между различны-тъ народности на Австро-Унгарскж-тъ Др-жавж, и въ слѣдствіе на това да собори политическж-тъ системж, която почива върху това равновѣсіе. Какъ може тя да присѣдствува при расчлененіе-го на Тур-ціж, безъ да земе участіе въ него, и какъ може да земе участіе въ него безъ да измѣни расподѣленіе-то на племена-та, на силы-тъ и на наклонности-тъ въ Државж-тъ си, ко-то е съставена отъ толкова народности? Какъ може тя да ся сдружи съ Руссіж въ едио дѣйствие пѣлно съ опасности за на-стояще-то и за бѣдѣще-то, и какъ да ся въспротиви на него когато тя знае че задъ С.-Петербуржъ има и Берлинъ? Такыя сж въпроси-тъ, които занимаватъ за сега Ав-стріжскж-тъ дипломатіж, и на които рѣ-шеніе-то още не може да ся каже.

Англійско-то правителство не е по-малко раздражено отъ Австрійско-то за поведе-ніе-то на Руссіж, но негово-то положеніе не е толкова трудно. Ако Англія има голѣ-мы интересы въ Турціж, тѣзи интересы сж косвени и, освѣнъ това, тя има силж-тъ да ги направи да ся уважаватъ. Тѣзи е причина-та за дѣто Англіжскы-тъ Мини-стри сж казали напоследокъ, че Англі-ско-то Правительство мысли да ограничи дѣйствие-то си. Англія не ще земе оружіе нито за нито противъ Турціж-тъ, но само когато прѣобладаніе-то и въ Срѣдиземно море и свобода-та на съобщенія-та и съ нейны-тъ поселенія ся заплашатъ.

ЗНАЧЕНИЕ-ТО НА МЕЖДУНАРОДНЫ-ТЪ ДОГОВОРЫ.

Слѣдующе-то извличамъ изъ *Л. Таймъ* : На 7 того едижъ въпросъ въ Камарж-тъ на Лордове-тъ далъ поводъ на Лордъ Дер-би да направи нѣкои общы бѣлѣжки върху значеніе-то на международны-тъ договоры. Въ Англіж има мнозина, които сж приви-зани силно на Турско-то Правительство, и които искатъ да покажатъ на явѣ случѣ-ствія-та си къмъ него, съ нажѣреніе да на-каратъ државж-тъ да влѣзе въ съюзъ съ Турціж и въ вторж Кримскж войнж; тѣ желажтъ испращаніе-то на Англіжскж-тъ флотж въ Босфоръ-тъ. Отъ другж странж, тамъ има мнозина, които желажтъ неутрал-ность-тъ на Англіж, и отъ страхъ да не

бы нѣкой отъ договоры-тъ и съ другы-тъ Силы да ж принуди да влѣзе въ войнж, тѣ подигнали въпросъ-тъ върху значеніе-то на тѣзи договоры. Единъ отъ Лордове-тъ казалъ че тайный-тъ договоръ между Англіж, Франціж и Австріж е тѣи ясно написанъ, щото ако едио отъ послѣдны-тъ двѣ Силы покани Англіж да дѣйствува съ-образно съ него, тя не ще може да ся от-каже. И дѣйствително, първый-тъ членъ на този договоръ казва така : «Царица-та на Великж Британіж, Австрійскый-тъ Импе-раторъ и Френскый-тъ Императоръ, въ слу-чай на нарушеніе на нѣкои отъ условия-та въ Парижкый-тъ договоръ, съгласиватъ ся да дѣйствуватъ заедио или отаѣлно за у-пазваніе-то на независимость-та и цѣлость-тъ на Турскж-тъ Државж»; а второй-тъ му членъ казва така : «Всяко нарушеніе на условия-та на горѣ-казанный-тъ договоръ ше ся счита отъ горѣ-споменжты-тъ три Силы като причинж за войнж; тѣ ше ся споразумѣтъ съ Портж-тъ за мѣржы-тъ, които трѣбва да ся зематъ въ такъвъ слу-чай, и ше рѣшжтъ по между си безъ за-бавж употребленіе-то на военны-тъ и мор-скы-тъ си силы».

Лордъ Дерби, обаче, казалъ че «никой договоръ не може да бжде вѣченъ. Дого-вори-тъ», казалъ той, «ся правятъ относи-тельно до сжществующы-тъ обстоятелства, и макаръ азъ да не казвамъ че сжщо-то е или не е и съ Парижкый-тъ договоръ, то Европеска-та дипломатія припознава че тѣ, чрѣзъ измѣнуваніе-то на врѣме-то и на обстоятелства-та увѣхтываютъ. Отъ това ся разбира че нито Англія, нито Франція, ни-то Австрія, ше дѣйствува съобразно съ този договоръ».

СУЛТАНОВЫЙ-ТЪ АДРЕСЪ КЪМЪ ВОЙСКЖ-ТЖ.

Н. И. В. Султанъ-тъ е отпращилъ по те-леграфъ-тъ слѣдующый-тъ Адресъ до Сер-даръ Екремъ и до вси-тъ главны воен-ны чиновники по Дунавъ-тъ, въ Ерзерумъ и въ Батумъ :

Понеже Руско-то Правительство сжжея дипломатическы-тъ си сношенія съ насъ и ни обявилъ войнж, ний смы прихудени да прибѣгнемъ до оружіе-то, като ся упова-ваемъ на Божіж-тъ милость и на духовнж-тъ помощ на величественный-тъ ни Про-рокъ, който е покровитель-тъ на Мусул-манскы-тъ народы.

Вый знаете че ний нищо не смы напра-вили да смутимъ миръ-тъ. До сега, ако и да смы были вторжжени, ний выпжжы смы были въодушевени отъ най-миролюбивы-тъ чувства, слушали смы свѣтъ-тъ на при-телскы-тъ Силы и смы работали съ тѣхъ за упазваніе-то на миръ-тъ. Но неприя-тель-тъ ни сега доказа че цѣль-та му не е друга освѣнъ да потѣпче права-та ни и независимость-тъ ни и да съеме самж-тъ ни Државж, и че той не ще ся задоволи додѣто не постигне тѣзи си цѣль.

Неприятель-тъ ни напада днесъ въ нару-шеніе на общо-то право и безъ никакъж законнж причинж. Всемогущый-тъ, обаче, прокровителствува правдж-тъ, и надѣваемъ ся че той ще ни даде защитж и побѣдж. Ний смы убѣдени че чрѣзъ ревностны-тъ и патриотическы-тъ усилія на наши-тъ вой-скы, и чрѣзъ тѣхно-то нравственно и ве-щественно сдѣйствие, неприятель-тъ не ще успе въ прѣдприятіе-то си. Надѣваемъ ся на божественнж-тъ помощъ че ний ще и-мамы право да ся гордѣемъ съ войскы-тъ си, които ще знажтъ какъ да поддържатъ Отоманскж-тъ честь и да вѣрватъ по пжтъ-тъ на славны-тъ си прадѣды.

Поздравляемы вси-тъ чиновники и войники подъ ваше-то управление, които считамы като наши чада. Држава-та и зе-мя-та сж ги отхранили за този великъ день. Нека, прочее, покажатъ ревность-тъ, па-триотизмъ-тъ и смѣлость-тъ, които очаква-мы отъ тѣхъ! Нека да запазятъ всякой камѣкъ на наши-тъ крѣпости, и всякж пе-дѣж на нашж-тъ земж, които сж ся купи-ли съ крѣвъ-тъ на прадѣды-тъ имъ или на братія-та имъ, които сж были побѣдители или маченици! Нека да отбѣлсжатъ наше-ствіе-то на неприятеля, и да защитятъ пра-ва-та, честь-тъ и независимость-тъ на Државж-тъ, които сж по-сжжны на Ото-манцы-тъ отъ самый-тъ животъ!

Додѣто наши-тъ войскы испѣлняютъ свя-щенные-тъ си длѣжности, божественна-та благодать и духовна-та помощ на Пророкъ-

рокъ-тъ ще ги ръководятъ, и горьци-тъ ни желани ще ги придружатъ. Цѣлий-тъ Отоманскій народъ счита себе си за пазител и слуга на челяди-тъ на наши-тъ войници. Владѣтель-тъ ви ще бже выжги съ васъ, и е готовъ, ако стане нужда, да развие священо-то знамя на Халифы-тъ, и да пожертвува живота си за честь-тъ, права-та и независимостъ-тъ на Държавъ-тъ.

Дано Богъ да ви даде побѣдъ!
Подобенъ адресъ е пратенъ отъ Султанъ-тъ и до по-главни-тъ чиновници на Отоманскъ-тъ флотъ. Въ него е прибавено слѣдующе-то:

Крайморіа-та, кѣмъ конто ще се отправя наша-та флота, сѣ най-важни-тъ точки на неприятеля. Отъ тѣзи крайморіа всякой камъкъ и всяка педъ земя, ако и да сѣ были нѣкога испушени съ кръвъ-тъ на хыляды мѣченицы, днесъ сѣ намиратъ подъ владѣніе-то на неприятеля. Крѣпости-тъ по тѣзи крайморіа ны въспиратъ отъ да сѣ съединимъ съ наши-тъ едновѣрны братія, конто сѣ намиратъ навѣтрѣ отъ тѣзи крайморіа.

Наша-та флота, конто сѣ е съставила съ толкове трудове, трѣба да има за главна цѣль да завладѣе тѣзи крѣпости. Тамъ ны чакатъ хыляды едновѣрны братія, конто само отъ насъ очакватъ да имъ помогнемъ да сѣ възврътѣтъ законны-тъ правдини, отъ конто сѣ сѣ лишили. Слѣдователно, нека наша та флота да сѣ постараетъ, щото Отоманско-то знамя пакъ да сѣ развѣе надъ тѣзи мѣста.

МАНИФЕСТЪ-ТЪ НА СУЛТАНЪ-ТЪ.

Въ минутъ-тъ когато борба-та между Руссіей и Турціей сѣ почнува, и каквото да бже слѣдствие-то ѝ, Европа трѣба да узнае истинъ-тъ, и да не стоваря отговорностъ-тъ на настоящъ-тъ войнѣ върху Отоманскъ-тъ Държавѣ. За това Турско-то Правительство сѣ мысли да дѣлжко да утвърди, че Христіанскы-тъ населенія въ Херцеговинѣ, Босниѣ и въ вилаеты-тъ, конто сѣ населени съ Българи, сѣ сѣ подигнали по подбужденіе-то на Панславскы-тъ комитеты, устроены и поддържаны отъ Руссіей; че Сербія и Чернагора сѣ зѣли оръжіе противъ владѣтели си по призовкѣ-тъ на Руссіей; че тѣ сѣ можали да поддържатъ борбѣ-тъ чрѣзъ помощъ-тъ на Руссіей; и че най-послѣ всички-тъ злины, конто сѣ сподѣтили отъ двѣ години насамъ тѣзи частъ на Държавъ-тъ, сѣ дѣлжятъ на явно-то или тайно-то дѣйствіе на Руссіей.

Нека сега Европа да размысли за разоренія-та, конто Руска-та политика е направила вече въ Турціей; нека да испита и да обсѣди безпристрастно минимъ-тъ оплакванія, конто ѝ служатъ като прѣдлогъ за да смуги общий-тъ миръ и за да хвърли двѣ голѣмы Държавы въ ужасы-тъ на войнѣ-тъ, и нека прѣсѣжда-та ѝ да задоволи съвѣсть-тъ на свѣтъ-тъ! Нападатель-тъ на Турціей е толкова неприятель на Христіанскы-тъ населенія колкото и на Мусульманскы-тъ, защото той имъ е причинилъ голѣмы злины като ги е подбуждалъ кѣмъ междоусобицѣ войнѣ. Той казва, че сѣ е вторжилъ да покровителствува Христіаны-тъ, и то тогава когато Конституція-та прогласява начало-то на равенство-то между всички-тъ Отоманцы.

Турско-то Правительство е казало на Руссіей както и на другы-тъ Европскы Силы: гледайте и сѣдете; и на тѣзи вѣржи и некренихъ думѣ Руссіей е отговорила чрѣзъ едно обявление на войнѣ, безъ да прибѣгне прѣдварително до посредство-то на Европѣ както 8-тъ членъ на Паризкый-тъ договоръ ѝ задѣлжава да направи.

Наконецъ, Руссіей, съ прѣзрѣніе кѣмъ всички-тъ правила, конто сѣ пазятъ въ подобенъ случай отъ образованны-тъ Държавы, е съобщила обявление-то си на войнѣ-тъ на Турскый-тъ прѣдставитель въ С.-Петербургъ въ сѣщъ-то врѣме когато ти чрѣзъ свой-тъ си прѣдставитель въ Ц/градъ скъсваше сношенія-та си съ Портѣ-тъ; и прѣзъ нощъ-тъ, конто е прѣдшествувала обявление-то на войнѣ-тъ, ти е нашествувала въ Турскѣ-тъ Държавѣ.

Исторія-та ще запише това нечувано дѣло, че въ този просвѣтенъ вѣкъ една велика Сила е допесла въ съвѣдѣніи-тъ си Държавѣ мечъ и огнь, защото тѣзи Държава нека да сѣ уважаватъ кѣмъ неѣ, както и ти уважава кѣмъ другы-тъ, международны-

тъ задѣлженія, вѣчны-тъ чловѣчески права, независимостъ-та на вѣтрѣшно-то ѝ управленіе, и, найпаче, честь-та и достоинствіе-то на народъ-тъ ѝ и на владѣтель-тъ ѝ! Турска-та войска ще трѣгне срѣщо нападатель-тъ за да защити тѣзи священи начала.

Цѣлий-тъ народъ, увѣренъ въ вѣстѣржестованіе-то на правдѣ-тъ, и рѣшенъ да прѣтърпи всякакви жертвы и страданія, е готовъ да сѣ бие и да умре за независимостъ-тъ си.

14 Априлій 1877.

МАНИФЕСТЪ-ТЪ НА РУСКЫЙ-ТЪ ИМПЕРАТОРЪ.

Слѣдующе-то е скратеніе отъ манифестъ-тъ на Рускый-тъ Императоръ:

Всичко-то ми царуваніе свидѣлствува за постоянно-то ми стараніе за въ полѣзъ на миръ-тъ. Прѣди всичко, азъ съмъ ималъ за цѣль да придобий чрѣзъ миролюбивъ начинъ улучшеніе-то на състояніе-то на Источны-тъ Христіаны. Азъ съмъ сѣ трудилъ непрѣстанно въ продълженіе на двѣ години заедно съ Великы-тъ Силы да приклонимъ Портѣ-тъ да направи нѣкои прѣобразования, конто да запазятъ Христіаны-тъ въ Босниѣ, Херцеговинѣ и въ Българіи отъ своеволие-то на мѣстны-тъ власти. Порта-та сама бже сѣ задѣлжила прѣди нѣколко години прѣдъ Европѣ да въведе въ държавѣ-тъ си тѣзи прѣобразования. Дипломатическы-тъ усилія, конто сѣ направили отъ Силы-тъ, не можихъ да постигнатъ прѣдлаганъ-тъ цѣль. Порта-та останѣ непоколебима въ отказаніе-то си да даде порѣчителства за обезпеченіе-то на христіаны-тъ и отблъска прѣдложенія-та на Цариградскѣ-тъ Конференціи. Тогава азъ прѣдложихъ на Европейскы-тъ Дворове да подпишатъ единъ особенъ Протоколъ който да заключава сѣщественны-тъ прѣдложенія на Конференціи-тъ, и да сѣ покани Порта-та да приеме този международенъ Актъ. Но мои-тъ ожиданія не сѣ осществили. Порта-та не уважи единодушно-то желаніе на христіанскы-тъ Силы. Като исчерпахъ всички-тъ миролюбивы усилія, высококомѣрна-та енергичность на Портѣ-тъ мя принуди да упо рѣбѣ насилственны мѣрѣ. Чувства-та на правосѣдіе-то и собственно-то ми достоинствіе ми повеляватъ да направя това. Убѣденъ въ правдѣ-тъ на нашъ-тъ странѣ и уповающъ сѣ на Божіи-тъ помощъ, азъ обявямъ на вѣрны-тъ си подданицы, че днесъ е дошла минута-та, конто азъ прѣдвидѣхъ, когато произсохъ въ Москвѣ думы-тъ, конто цѣла Руссіей одобри. Азъ казахъ тогава, че ще дѣйствувамъ независимо когато видѣмъ че честь-та на Руссіей го изиска.

Днесъ като просѣмъ благословеніе-то Божіе върху храбры-тъ си войски, азъ имъ заповѣдвамъ да прѣминатъ въ Турскы-тъ граници.

ФРАНЦІЯ И ГЕРМАНІЯ.

Отъ нѣкое врѣме насамъ Франція прави извѣредны военны приготовления. Германія, отъ страхъ да не бы тѣзи приготовления да сѣ правятъ противъ неѣ, поискала изясненія отъ Френско-то Правительство чрѣзъ посланика си въ Паризъ.

На 12 того една особена комисія като разисквала въ Германскый-тъ Парламентъ уголъменіе-то на количество-то за военното отдѣленіе, Маршалъ Мотке казалъ така: «Нѣй не можемъ да сѣ надѣваме за миръ, и врѣме-то не е далечъ когато всяко Правительство ще сѣ принуди да употребѣи всички-тъ си средства за да оздрави сѣщественіе-то си. Причина-та на това е тайно-то и взаимно-то недовѣріе на Правительства-та». Франція, въ послѣдно врѣме, е направила значителенъ напѣдокъ откъмъ народнѣ-тъ си защитѣ. Тя има сега много войски съсѣрѣдоточены между Паризъ и Германскѣ-тъ граници. Съ единъ рѣчь, Франція е станѣла застрашителна за Германіей съ свои-тъ извѣредны вторжения.

ИТАЛІЯ.

Министръ-тъ на Внѣшны-тъ Дѣла и Прѣдсѣдатель-тъ на Свѣтъ-тъ обявили въ Италійскый-тъ Парламентъ напослѣдокъ, че Италія слѣдъ като сѣ е трудила да упражнява вліишѣ-то си за въ полѣзъ на миръ-

тъ, оттегля сѣ отъ прѣговори-тъ за Источный-тъ въпросъ и е свободна отъ всяко частно задѣлженіе. Тя е въ изрядны сношенія съ всички-тъ Силы безъ различіе. Италія е готова да подѣйствува за примиреніе-то щомъ обстоятелства-та сѣ прѣдставятъ; тя е рѣшена да пазѣ за сега строгѣ неутралность, и ако по-послѣ интересы-тъ ѝ и честь-та ѝ изискатъ да усвои другѣ политикѣ, Парламентъ-тъ ще бже увѣдомѣнъ на врѣме за това.

РОМАНІЯ.

Романска-та Камара сѣ отворила на 14 того. Посланіе-то на Романскый-тъ Князь до неѣ казва така:

Усилія-та ни съ Портѣ-тъ и съ Силы-тъ сѣ были несполучливы да придобиймъ припознаваніе-то на нашъ-тъ неутралность. Романія, така изоставена, трѣба да сѣ уповава само на себе си въ тѣзи крайность, и чрѣзъ всяка жертва ти трѣба да не позволимъ щото земя-та ѝ да стане позорище на войнѣ-тъ. Никоя отъ Порѣжителны-тъ Силы не сѣ е протестирала противъ влазаніе-то на Рускѣ-тъ войски въ Романскѣ-тъ землѣ. Рускый-тъ Императоръ обявилъ, че нѣма намѣреніе да сѣ мѣси съ наши-тъ права, и за доказателство на това Букурещъ не ще сѣ занеме отъ Рускы-тъ войски.

На 16 того Романскый-тъ Министръ на Внѣшны-тъ Дѣла прѣдставилъ на Камарѣ-тъ договоръ-тъ, който сѣ заключилъ на 4 того между Руссіей и Романіей.

Романскый-тъ Князь позволява свободно-то прѣминуваніе на Рускѣ-тъ войски и сѣ съгласува да ѣмъ счита като пріятелскѣ войски съ условіе, че всички-тъ разноски за прѣносяніе-то ѝ и за настаняваніе-то ѝ ще сѣ платятъ на Романіей.

Подробности-тъ въ договоръ-тъ относительно до прѣминуваніе-то на Рускы-тъ войски и до отношенія-та имъ съ мѣстны-тъ власти, задоволили Романскѣ-тъ Камарѣ, понеже законнѣ-тъ на Романіей сѣ уважаватъ.

ВОЙНА-ТА.

Десетина деня сѣ изминнахъ вече откакъ война-та сѣ е обявила между Руссіей и Турціей, и читатели-тъ ни, безъ съмнѣніе, очакватъ да чутъ нѣкои новини отъ бойно-то поле. За жалость нѣй имамы твърдѣ малко свѣдѣнія върху войнѣ-тъ, и читатели-тъ ни ще сѣ задоволятъ само съ онова, което намирамы въ мѣстны-тъ Европейскы вѣстници.

Въ Малѣ Азіи Рускы-тъ войски за сега сѣ намиратъ въ околность-тъ на Карсъ и Батумъ.

Хасанъ Тахсинъ паша, командантъ-тъ на Турскѣ-тъ войски въ Батумъ, телеграфисва на Сераскеринѣ-тъ на 14 того слѣдующе-то:

Въ вчерашнѣ-тъ си депешѣ ви извѣстихъ, че Русскы-тъ сѣ 2 часа на вѣтрѣ отъ граници-тъ ни. Али паша (Чурукъ-Сулу), който имаше подъ управленіе-то си 3,000 башибозуцы пѣшцы и 45 конницы, сѣ би храбро въ едно сраженіе съ Русскы-тъ. Послѣдни-тъ оставили на бойно-то поле 800 души, а наша-та загуба възлазѣ до 8 шехиды и 12 ранени. Сраженіе-то днесъ сѣ подновило на сѣщъ-то мѣсто и още сѣ продължава. Подробности послѣ ще ви пратѣмъ.

Споредъ *А. Хералдъ* Австрійскый-тъ паракходъ отъ Одесѣ допеслѣ новинѣ-тъ, че Русскы-тъ хванали 1,700 башибозуцы пѣшцы около Батумъ.

Не далечъ отъ Батумъ Адмиралъ Ахмедъ паша съ 3 бронны корабы бомбардиралъ крѣпость-тъ Св. Никола, конто назала Потти (сѣдно незначително Руско пристанище).

Въ Европейскѣ Турціи, до колкото нѣй знаемъ, ни една битка не е станѣла още. Рускы-тъ войски достигнали до Бранѣ, Галацъ, Рени, Исмаилъ и Килиѣ.

А. Хералдъ отъ срѣдъ каза, че при Карсъ станѣла една битка, въ коѣто 20,000 Турци сѣ прѣдали на Рускѣ-тъ войски. Въ сѣщъ-тъ день той опроверга тѣзи новинѣ въ единъ притуркъ като каза: Сераскеринѣ-тъ при посѣщеніе-то си на Англійскый-тъ посланикъ е отказалъ формално, че 20,000 Турци сѣ прѣдали на Рускѣ-тъ войски. Тѣзи новина най-напѣдъ сѣ телеграфисала на Сераскеринѣ-тъ отъ валя-та въ Ере-

румъ, но Мухтаръ паша, командантъ-тъ на Турскѣ-тъ войски, отпослѣ ѣмъ опровергалъ.

Говори сѣ, казва *А. Хералдъ*, че Русскы-тъ напѣдвали кѣмъ Ерезулъ отъ двѣ страни.

Споредъ *А. Хералдъ* отъ Кюстенджа не вѣстиватъ, че Турскы-тъ военны власти иматъ намѣреніе да испразнятъ Тулѣ и колкости-тъ ѝ, и че вече заповѣдъ сѣ дава за това.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Споредъ Берлинскый-тъ дописникъ *А. Таймъ*, Принсъ Чертелевъ, второй-секретаръ на Руско-то посолство въ Ц/градъ, и частный-тъ секретаръ на Генералъ Итѣва прѣзъ врѣме-то на патуваніе-то по Европѣ, вѣзѣтъ въ Рускѣ-тъ войски като частенъ войникъ въ конницѣ-тъ.

Басиретъ отъ минѣлѣ-тъ седмицѣ казва, че Христіанскы-тъ членове на Отоманскѣ-тъ Камарѣ рѣшили да испратятъ еднъ протестъ до Западны-тъ Европейскы Силы въ коѣто да имъ кажатъ, че цѣль-та на Руссіей не е улучшеніе-то на състояніе-то на Христіаны-тъ въ Турціи, но осществленіе-то на Панславискѣ-тъ идеи.

Европейскы-тъ вѣстници казватъ, че е на часть отъ Англійскѣ-тъ флотѣ, конто сѣ намира въ Срѣдиземно-то море, ще тиде въ Александріѣ, друга—въ Корфу, останѣла-та часть ще бже въ Гибралтарѣ.

Споредъ *А. Хералдъ* Англійско-то Правительство, въ отговоръ на въпросъ на Лордъ Хартингтона, обявило строгѣ неутралность на Англіи въ Турско-Рускѣ-тъ борбѣ. Споредъ този листъ, Турско-правительство не сѣ трудило въ послѣ врѣме да спечели съчувствіе-то на Англіи.

Споредъ *А. Хералдъ* Англійскый-тъ посланикъ подѣйствувалъ щото Шевкетъ паша, извѣстенъ по Бояджикойско-то заключеніе, да не сѣ праща въ Дунавскѣ-тъ областъ на службѣ-тъ, коѣто бже му дала изъ онзи день отъ Сераскеринѣ-той цѣль да сѣ прати въ Батумъ.

Споредъ наши-тъ свѣдѣнія, Пловдивскый-тъ Митрополитъ Г-нъ Панаретъ, опрѣдѣлилъ за Екзархійскый намѣстникъ да стане избраніе-то на новый-Екзархъ.

Прѣди 2-3 седмицы въ единъ пожаръ Фенеръ изгорѣхъ 200 къщи. Минѣлѣ сѣбота пакъ на сѣщъ-то мѣсто сѣ другъ пожаръ, въ коѣто изгорѣхъ 500 къщи.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ

Букурещъ, 13 Априлій. — Романскы войски испразнихъ линіи-тъ по Дунаю. Турскы-тъ войски захѣхъ Калафатъ (сѣщъ Видинѣ), и Романскы-тъ гражданскы чиновници въ Калафатъ сѣ оттеглихъ въ Гюргево.

Букурещъ, 15 Априлій. — Князь Давидъ сѣ очаква въ Букурещъ съ едно срѣчно писмо отъ Рускый-тъ Императоръ до Князь Карѣ, въ коѣто му изясни причины-тъ за влазаніе-то на Рускѣ-тъ войски въ Романіей.

Букурещъ, 15 Априлій. — Великий Дукъ Николай заповѣдалъ на войски сѣ да пазѣ строгъ порядѣкъ и да уважатъ законы-тъ на занеты-тъ отъ неѣ, защото Руссіей, казалъ той, прѣдпріимѣ-тъ не сѣ цѣль за завоеваніе, но за улучшеніе-то на Христіаны-тъ въ Турціи.

Кишиневъ, 15 Априлій. — Генералъ Чинаевъ пристигна тука, и имъ свидѣланъ Великий-тъ Дукъ Николай.

Лондонъ, 17 Априлій. — Англійскый Кабинетъ отдѣля политическо-то си дѣлѣ отъ общѣ-тъ Европейскѣ дипломатіи, и имъ намѣреніе да отговори на Горчаково-то окръжно писмо въ единъ ѣмъ особенѣхъ Нотѣ. Едно мнѣніе прѣдлагае че тогава само ще бже възмѣ да сѣ състави нѣкой едно точно по-зѣ за сѣщественно-то политическо положѣніе.

Издава сѣ отъ Американско-то Евангелистическо Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Американъ-Ханѣ.

Въ Печатницѣ-тъ на Д. Араміана
Агопѣанъ-Ханѣ № 11.